

Crisis and Faith: Sefer Shmuel

Perek 18

The Bond With Yehonatan; The Break With Shaul

1. Shoftim 20:16

16 All this people, even seven hundred chosen men, were left-handed; every one could sling stones at a hair-breadth, and not miss. {P}

א וַיְהִי, כְּכַלְתּוֹ לְדַבֵּר אֶל-שָׁאוּל, וַיִּנְפֹשׂ יְהוֹנָתָן, נִקְשְׂרָה בְּנִפְשׁ דָּוִד; וַיֵּאָהֲבוּ (וַיִּאָּהֲבֵהוּ) יְהוֹנָתָן, כְּנַפְשׁוֹ.	1 And it came to pass, when he had made an end of speaking unto Saul, that the soul of Jonathan was knit with the soul of David, and Jonathan loved him as his own soul.
ב וַיִּקַּחְהוּ שָׁאוּל, בַּיּוֹם הַהוּא; וְלֹא נָתַנּוּ, לָשׁוּב בֵּית אָבִיו.	2 And Saul took him that day, and would let him go no more home to his father's house.
ג וַיַּכְרֵת יְהוֹנָתָן וְדָוִד, בְּרִית, בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ, כְּנַפְשׁוֹ.	3 Then Jonathan made a covenant with David, because he loved him as his own soul.
ד וַיִּתְּפֹשֶׁט יְהוֹנָתָן, אֶת-הַמַּעֲיֵל אֲשֶׁר עָלָיו, וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד; וַיַּמְדִּיו, וַעַד-חַרְבּוֹ וַעַד-קֶשֶׁתוֹ וַעַד-חַגְרֹו.	4 And Jonathan stripped himself of the robe that was upon him, and gave it to David, and his apparel, even to his sword, and to his bow, and to his girdle.
ה וַיֵּצֵא דָוִד בְּכָל אֲשֶׁר יִשְׁלַחְנוּ שָׁאוּל, יִשְׁכָּל, וַיִּשְׁמַח שָׁאוּל, עַל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה; וַיִּיטֵב, בְּעֵינָיו כָּל-הָעָם, וְגַם בְּעֵינָיו עַבְדֵי שָׁאוּל. {פ}	5 And David went out; whithersoever Saul sent him, he had good success; and Saul set him over the men of war; and it was good in the sight of all the people, and also in the sight of Saul's servants. {P}

2. Bereshit 44:30

30 Now therefore when I come to thy servant my father, and the lad is not with us; seeing that his soul is bound up with the lad's soul;

3. Malbim

נקשרה נפש יהונתן בנפש דוד – רצה לומר שמצד רוח הגבורה והקדושה היה קשר והתחברות בנפש, כי הדומה ימשך וישתוקק אל הדומה,

ויאהבהו יהונתן כנפשו – רצה לומר שלא היתה אהבת הערב או המועיל רק אהבה עצמיית שיאהב הטוב את הטוב והיתה האהבה כנפשו שהיא האהבה העזה שאין למעלה ממנה.

4. Rambam, Avot 1:4

ומה טוב מאמר אריסטוטלוס האהוב אחד הוא והאוהבים ג' מינים **אוהב תועלת אוהב מנוחה ואוהב מעלה** אמנם **אוהב תועלת** כאהבת שני השותפים ואהבת המלך ומחנהו. ואמנם **אוהב מנוחה** הוא ב' מינים **אוהב הנאה ואוהב בטחון** אמנם אוהב הנאה כאהבת הזכרים לנקבות וכיוצא בהם. ואמנם אוהב בטחון הוא שיהיה

לאדם אוהב תבטח נפשו בו לא ישמר ממנו לא במעשה ולא בדבור ויודיעהו כל עניניו הטוב מהם והמגונה מבילתי שירא ממנו שישגיגהו בכל זה חסרון לא אצלו ולא זולתו כי כשיגיע לאדם בטחון באיש זה השעור ימצא מנוחה גדולה בדבריו ובאהבתו הרבה. **ואוהב מעלה הוא שיהיה תאות שניהם וכונתם לדבר אחד** והוא הטוב וירצה כל אחד להעזר בחבירו בהגיע הטוב ההוא לשניהם יחד וזה האוהב אשר צוה לקנותו והוא כאהבת הרב לתלמיד והתלמיד לרב.

5. Radak

וגם בעיני עבדי שאול – הרבוי הזה ר"ל שלא קנאו בו עבדי שאול אף על פי שנתן לו מעלה עליהם.

ו וַיְהִי כַּבּוֹאָם, בְּשׁוּב דָּוִד מִהַכּוֹת אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי, וַתֵּצְאֵנה הַנָּשִׁים מִכָּל-עָרֵי יִשְׂרָאֵל לִשׁוֹר (לְשִׁיר) וְהַמְּחֹלוֹת, לִקְרֹאת שְׂאוּל הַמֶּלֶךְ--בְּתִפְפִים בְּשִׂמְחָה, וּבְשִׁלְשִׁים.	6 And it came to pass as they came, when David returned from the slaughter of the Philistine, that the women came out of all the cities of Israel, singing and dancing, to meet king Saul, with timbrels, with joy, and with three-stringed instruments.
ז וַתַּעֲנִינָה הַנָּשִׁים הַמְּשַׁחֲקוֹת, וַתֹּאמְרֶינָה: הֲכָה שְׂאוּל בְּאַלְפֵי, וְדָוִד בְּרִבְבֵיתוֹ.	7 And the women sang one to another in their play, and said: Saul hath slain his thousands, and David his ten thousands.
ח וַיַּחַר לְשְׂאוּל מְאֹד, וַיִּרַע בְּעֵינָיו הַדָּבָר הַזֶּה, וַיֹּאמֶר נָתַנּוּ לְדָוִד רִבְבוֹת, וְלִי נָתַנּוּ הָאַלְפִים; וְעוֹד לוֹ, אֵךְ הַמְּלוּכָה.	8 And Saul was very wroth, and this saying displeased him; and he said: 'They have ascribed unto David ten thousands, and to me they have ascribed but thousands; and all he lacketh is the kingdom!'
ט וַיְהִי שְׂאוּל, עוֹן (עוֹזֵן) אֶת-דָּוִד, מֵהַיּוֹם הַהוּא, וְהִלָּאָה. {ס}	9 And Saul eyed David from that day and forward. {S}

6. Malbim

ויהי בבואם - מעתה יספר, איך פתאום אור הצלחתו כסוהו עננה, והתחיל להיות נשטם ונרדף כפעם בפעם משאול וזה היה סבה למלכותו, **והנה מה שספר עד עתה היה בעוד ישב שאול בעמק האלה**, שאחר נצחו את הפלשתים נשאר בעמק האלה במחנה, ומשם התגרו מלחמות בשכניהם מסביב, ויהי דוד משכיל, ויהי לראש ואז שם שאול את פניו לשוב לביתו גבעת שאול, וזה שכתוב **ויהי בבואם** (רצה לומר לביתם) **בשוב דוד כי אז הוביל עמו ראש הפלשתי להראותו בערי ישראל** שעברו דרך שם (עד שהניחו בירושלים כנ"ל פרק הקודם פסוק נ"ד) ואז יצאו הנשים מכל ערי ישראל שעברו שם לשיר והמחולות על הנצח. וספר הכתוב כי צאתם היה **לקראת שאול המלך לא לקראת דוד כי ידעו זאת שאין חולקין כבוד לעבד בפני רבו, ולא עלה על לב אדם כלל לכבד את דוד אז, ואף כי להגדיל מעלתו על מעלת שאול שזה מרד במלכות...**

... רק אמרו שגודל הנצחון שנצח שאול ויונתן שהיה לו רק אלפים כנזכר למעלה, על נצחון דוד שהיו עמו **רבבות ישראל**, או כווננו במלת רבבות על האבנים שרבה (מענין, רובה קשת, ערכו על בבל רבים), אולם שאול לקח הדברים כפי פשטם כאילו כווננו, שישראל אשר עם דוד רבים מאשר עם שאול.

7. Vayikra 26:8

ח וַרְדֹּפוּ מִכֶּם חֲמֵשֶׁה מֵאָה, וּמֵאָה מִכֶּם רִבְבָה יִרְדְּפוּ; וְנָפְלוּ אִיְבֵיכֶם לְפָנֵיכֶם, לְחָרֶב.

8 And five of you shall chase a hundred, and a hundred of you shall chase ten thousand; and your enemies shall fall before you by the sword.

8. Devarim 32:30

ל אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד, אֶלֶף, {ר} וּשְׁנַיִם, יְגִיטוּ רִבְבָה: {ס} אִם-לֹא כִי-צוּרָם מְכָרָם, {ר} וַיְהִי הַסְּגִירָם. {ס}

30 How should one chase a thousand, and two put ten thousand to flight, except their Rock had given them over and the LORD had delivered them up?

9. Tehillim 91:7

7 א thousand may fall at Thy side, and ten thousand at Thy right hand; it shall not come nigh thee. ז יפל מצדך, אלקי--ורבבה מימינך; לא יגש.

י ויהי ממחרת, ותצלח רוח אלהים רעה אל-שאול ויתנבא בתוך-הבית, ודוד מנגן בידו, כיום ביום; והחנית, ביד-שאול.	10 And it came to pass on the morrow, that an evil spirit from God came mightily upon Saul, and he raved in the midst of the house; and David played with his hand, as he did day by day; and Saul had his spear in his hand.
יא ויקל שאול, את-החנית, ויאמר, אכה בידו ויבקיר; ויסב דוד מפניו, פעמים.	11 And Saul cast the spear; for he said: 'I will smite David even to the wall.' And David stepped aside out of his presence twice.
יב וירא שאול, מלפני דוד: כי-היה יהוה עמו, ומעם שאול סר.	12 And Saul was afraid of David, because the LORD was with him, and was departed from Saul.
יג ויסרהו שאול מעמו, וישמהו לו שר-אלף; ויצא ויבא, לפני העם. {ס}	13 Therefore Saul removed him from him, and made him his captain over a thousand; and he went out and came in before the people. {S}
יד ויהי דוד לל-דרך, משכיל; ויהוה, עמו.	14 And David had great success in all his ways; and the LORD was with him.
טו וירא שאול, אשר-הוא משכיל מאד; ויגר, מפניו.	15 And when Saul saw that he had great success, he stood in awe of him.
טז וכל-ישראל ויהודה, אהב את-דוד: כי-הוא יוצא ויבא, לפני העם. {פ}	16 But all Israel and Judah loved David; for he went out and came in before them. {P}

10. Malbim

ויהי שאול עוין את דוד - נתן עניניו בלבו, בחשבו כי הוא האיש, שאמר הנביא, ונתנה לרעך הטוב ממך, ולכן התחיל לחשוב עליו מחשבות להרגו, וזה יספר מפה והלאה.

11. Rashi

יתנבא – ואשתטי. נביא וקוטה מדברים דברי רמזים שאינם ניכרים.

12. Abarbanel

(י) ויהי ממחרת ותצלח רוח אלקים וגו'. ספר הכתוב שממחרת אותו היום צלחה ועברה רוח אלקים רעה אל שאול, וידמה שאמר ממחרת להגיד ששאול התפעל מאד מדברי הנשים השאננות המחוללות שאמרו הכה שאול באלפיו ודוד ברבבותיו, ועיין בדוד בחשבו בלבו אולי הוא זה אשר עליו אמר שמואל ונתנה לרעך הטוב ממך, לפי שלקח סימן מדברי הנשים שתגדל מעלת דוד על מעלתו והוא אות מלכות, ובהיות הדמיון גובר בו רעיוניו על משכביו סליקו ולכן ביום מחרתו עברה על שאול רוח אלקים רעה. ואחשוב שהרוח נאמר בכאן על הרצון, והוא כמו (משלי כ"ט י"א) כל רוחו יוציא כסיל, (ישעיה מ' י"ג) מי תכן את רוח השם, וכמו שהביא הרב המורה בפרק מ' חלק א', יאמר שממחרת אותו היום שקרה זה בו נתיישרה בדמיון שאול הכוונה האלקית הרעה אשר היה עליו, רוצה לומר לקרוע ממנו המלכות

ויתנבא בתוך הבית, רוצה לומר שחשב במה שיהיה באחרית הימים, כי כל מגיד העתידות נקרא מתנבא, וראוי שתדע שיש הפרש גדול בין נביא ובין מתנבא כי הנביא הוא המושפע באמת מהשם יתברך, והמתנבא הוא האיש המכין עצמו ומשתדל לדעת העתידות ומתבודד אליהם. וכמוהו (במדבר י"א כ"ז) אלדד ומידד מתנבאים במחנה. רוצה לומר מתבודדים ומשתדלים להיות נביאים, ואם כן לא כוון הכתוב בכאן שבא לשאול חולי ורוח

רעה מאת השם, ושהיה מדבר דברי שטות כדעת המתרגם וכלל המפרשים, כי אם **שהיה מחשב באותה הכוונה הרעה אשר היה לאל יתברך עליו, והיה מתנבא בעצמו מה שיהיה נושא ונותן עמו בדעתו, והיתה מחשבתו משוטטת שדוד היה באמת יורש מלכותו,**

13. Malbim

ויטל היה רוצה להכותו **כבלתי מתכוין אל דוד רק אל הקיר**, וכאילו הכהו בשגגה,

ויסב דוד זה היה בהשגחת ה', כי דוד היו עיניו בכנור ולא ראה מה ששאל עושה רק ה' הזמין שסב מפניו בלא כוונה ובזה ראה שאול בחוש, כי השגחה פרטית דבוקה עם דוד. ולכן, (יב) **וירא שאול** באשר ראה כי היה ה' עמו, ובהפך שסר מעם שאול.

<p>יז וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל-דָּוִד, הֲנֵה בְתִי הַגְּדוֹלָה מְרַב אֶתְּךָ לְאִשָּׁה--אֲדָה הֲיִה-לִּי לְבֵן-חַיִל, וְהִלָּחֵם מִלְחָמוֹת יְהוָה; וְשָׁאוּל אָמַר, אֶל-תְּהִי יָדִי בּוֹ, וְתִהְיֶה-בּוֹ, יַד-פְּלִשְׁתִּים. { ס }</p>	<p>17 And Saul said to David: 'Behold my elder daughter Merab, her will I give thee to wife; only be thou valiant for me, and fight the LORD'S battles.' For Saul said: 'Let not my hand be upon him, but let the hand of the Philistines be upon him.' { S }</p>
<p>יח וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-שָׁאוּל, מִי אֲנֹכִי וּמִי חַיִּי, מִשְׁפַּחַת אָבִי, בְּיִשְׂרָאֵל--כִּי-אֶהְיֶה חֵתָן, לַמֶּלֶךְ.</p>	<p>18 And David said unto Saul: 'Who am I, and what is my life, or my father's family in Israel, that I should be son-in-law to the king?'</p>
<p>יט וַיְהִי, בְּעֵת יְתֵת אֶת-מְרַב בַּת-שָׁאוּל--לְדָוִד; וְהָיָא נְתֻנָה לְעַדְרִיֵאל הַמְּחֹלָתִי, לְאִשָּׁה.</p>	<p>19 But it came to pass at the time when Merab Saul's daughter should have been given to David, that she was given unto Adriel the Meholathite to wife.</p>
<p>כ וַתֶּאֱהָב מִיכַל בַּת-שָׁאוּל, אֶת-דָּוִד; וַיִּגְדּוּ לְשָׁאוּל, וַיֵּשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינָיו.</p>	<p>20 And Michal Saul's daughter loved David; and they told Saul, and the thing pleased him.</p>
<p>כא וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶתְנָנָהּ לוֹ, וְתִהְיֶה-לוֹ לְמוֹקֵשׁ, וְתִהְיֶה-בּוֹ, יַד-פְּלִשְׁתִּים; וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל-דָּוִד, בְּשָׂתִים תִּתְּחַתּוּ בִּי הַיּוֹם.</p>	<p>21 And Saul said: 'I will give him her, that she may be a snare to him, and that the hand of the Philistines may be against him.' Wherefore Saul said to David: 'Thou shalt this day be my son-in-law through the one of the twain.'</p>
<p>כב וַיִּצַו שָׁאוּל אֶת-עַבְדָּו, דַּבְּרוּ אֶל-דָּוִד בְּלֵט לֵאמֹר, הֲנֵה חָפֵץ בָּךְ הַמֶּלֶךְ, וְכָל-עַבְדָּיו אֶהְבֹּד; וְעַתָּה, הִתְחַתּוּ בַּמֶּלֶךְ.</p>	<p>22 And Saul commanded his servants: 'Speak with David secretly, and say: Behold, the king hath delight in thee, and all his servants love thee; now therefore be the king's son-in-law.'</p>
<p>כג וַיְדַבְּרוּ עַבְדֵי שָׁאוּל, בְּאָזְנֵי דָוִד, אֶת-הַדְּבָרִים, הָאֵלֶּה; וַיֹּאמֶר דָּוִד, הֲנִקְלָה בְּעֵינֵיכֶם הִתְחַתּוּ בַּמֶּלֶךְ, וְאֲנֹכִי, אִישׁ-רָשׁ וְנִקְלָה.</p>	<p>23 And Saul's servants spoke those words in the ears of David. And David said: 'Seemeth it to you a light thing to be the king's son-in-law, seeing that I am a poor man, and lightly esteemed?'</p>
<p>כד וַיִּגְדּוּ עַבְדֵי שָׁאוּל, לוֹ--לֵאמֹר: כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה, דַּבְּרָה דָּוִד.</p>	<p>24 And the servants of Saul told him, saying: 'On this manner spoke David.'</p>
<p>כה וַיֹּאמֶר שָׁאוּל כֹּה-תֹאמְרוּ לְדָוִד, אֵין-חָפֵץ לַמֶּלֶךְ בְּמָהָר, כִּי בְמָאָה עַרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים, לְהִנָּקֵם בְּאִיְבֵי הַמֶּלֶךְ; וְשָׁאוּל חָשַׁב, לְהַפִּיל אֶת-דָּוִד בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים.</p>	<p>25 And Saul said: 'Thus shall ye say to David: The king desireth not any dowry, but a hundred foreskins of the Philistines, to be avenged of the king's enemies.' For Saul thought to make David fall by the hand of the Philistines.</p>
<p>כו וַיִּגְדּוּ עַבְדָּיו לְדָוִד, אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וַיֵּשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי דָוִד, לְהִתְחַתּוּ בַּמֶּלֶךְ; וְלֹא מָלְאוּ, הַיָּמִים.</p>	<p>26 And when his servants told David these words, it pleased David well to be the king's son-in-law. And the days were not expired;</p>

<p>כז וַיָּקָם דָּוִד וַיֵּלֶךְ הוּא וְאָנָּשָׁיו, וַיִּדָּב בַּפְּלִשְׁתִּים מֵאֵתִים אִישׁ, וַיָּבֵא דָוִד אֶת-עֶרְלֹתֵיהֶם, וַיִּמְלְאוּם לְמִלְדָּה לְהַתְחַתֵּן בְּמִלְדָּה; וַיִּתֶּן-לוֹ שָׁאוּל אֶת-מִיכַל בְּתוּ, לְאִשָּׁה. {ס}</p>	<p>27 and David arose and went, he and his men, and slew of the Philistines two hundred men; and David brought their foreskins, and they gave them in full number to the king, that he might be the king's son-in-law. And Saul gave him Michal his daughter to wife. {S}</p>
<p>כח וַיֵּרָא שָׁאוּל וַיַּדַּע, כִּי יְהוָה עִם-דָּוִד; וּמִיכַל בַּת-שָׁאוּל, אָהֲבָתָהּ.</p>	<p>28 And Saul saw and knew that the LORD was with David; and Michal Saul's daughter loved him.</p>
<p>כט וַיִּאֶסֶף שָׁאוּל, לְרֹא מִפְּנֵי דָוִד--עוֹד; וַיְהִי שָׁאוּל אֹיֵב אֶת-דָּוִד, כָּל-הַיָּמִים. {פ}</p>	<p>29 And Saul was yet the more afraid of David; and Saul was David's enemy continually. {P}</p>
<p>ל וַיֵּצְאוּ, שָׂרֵי פְלִשְׁתִּים; וַיְהִי מִדֵּי צֵאתָם, שָׁכַל דָּוִד מִכָּל עַבְדֵי שָׁאוּל, וַיִּיקָר שְׁמוֹ, מְאֹד. {ס}</p>	<p>30 Then the princes of the Philistines went forth; and it came to pass, as often as they went forth, that David prospered more than all the servants of Saul; so that his name was much set by. {S}</p>

14. Bereshit 29:20-21

- כ** וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרַחֵל, שִׁבְעַ שָׁנִים; וַיְהִי בְּעֵינָיו כְּיָמִים אַחָדִים, בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ.
- 20** And Jacob served seven years for Rachel; and they seemed unto him but a few days, for the love he had to her.
- כא** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-לָבָן הִבֵּה אֶת-אִשְׁתִּי, כִּי מְלֹאוּ יָמֵי; וְאָבֹא אֹתָהּ, אֵלַיָּהּ.
- 21** And Jacob said unto Laban: 'Give me my wife, for my days are filled, that I may go in unto her.'

15. Bereshit 37:22

- כב** וַיֹּאמֶר אֱלֶהֶם רְאוּבֵן, אֶל-תִּשְׁפְּכוּ-דָם-- הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל-הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר, וַיָּד אֶל-תִּשְׁלְחוּ-בּוֹ: לְמַעַן, הֲצִיל אֹתוֹ מִיָּדָם, לְהַשְׁיבוֹ, אֶל-אָבִיו.
- 22** And Reuben said unto them: 'Shed no blood; cast him into this pit that is in the wilderness, but lay no hand upon him'--that he might deliver him out of their hand, to restore him to his father.

16. Avot 5:16

- (טז) כָּל אֲהָבָה שֶׁהִיא תְלוּיָהּ בְּדָבָר, בְּטֵל דָּבָר, בְּטֵלָה אֲהָבָה. וְשֵׁאִינָהּ תְלוּיָהּ בְּדָבָר, אִינָהּ בְטֵלָה לְעוֹלָם. אִיזוֹ הִיא אֲהָבָה הַתְלוּיָהּ בְּדָבָר, זוֹ אֲהָבָת אֲמֵנוֹן וְתִמָּר. וְשֵׁאִינָהּ תְלוּיָהּ בְּדָבָר, זוֹ אֲהָבַת דָּוִד וַיְהוֹנָתָן.

17. Power in the Biblical Book of Samuel (Moshe Halbertal & Stephen Holmes)

In its essence, love is a noninstrumental relationship. The other whom you love is not solely a means to your end. You care for the beloved person for his or her own sake. Yet Saul's treatment of his daughter as an instrument in a plot to kill her beloved violated the protection that parental love is supposed to grant. Michal's story epitomizes the problem of instrumentalizing essentially noninstrumental relations, since it concerns the way in which the quest for power corrupts its wielders and seekers to the point of debasing love itself. Uninhibited political instrumentalization, our author implies, spreads its poisonous reach into what should be the most secure fabric of human relations—the father's love for his children.¹⁶

18. Pirkei Avot 5:16

כָּל אֲהָבָה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְדָבָר, בְּטֵל דָּבָר, בְּטֵלָה אֲהָבָה. וְשֶׁאֵינָה תְלוּיָה בְדָבָר, אֵינָה בְטֵלָה לְעוֹלָם. אֵיזוֹ הִיא אֲהָבָה הַתְלוּיָה בְדָבָר, זוֹ אֲהָבַת אֲמִנוֹן וְתָמָר. וְשֶׁאֵינָה תְלוּיָה בְדָבָר, זוֹ אֲהָבַת דָּוִד וְיִהוֹנָתָן.

19. Rabbeinu Yonah

כל אהבה וכו' איזו היא אהבה שאינה תלויה בדבר וכו'. האהבה שאין לה הפסק הוא אע"פ שישער האדם שיגיע לו קצת היזק וקלון דוגמת דוד ויהונתן שאע"פ שהיה ראוי לעמוד במקום אביו ודוד היה עתיד להסיר אותו מהמלכות עם כל זה היתה אהבתו עמו בקשר אמיץ. וז"ש דוד המלך ע"ה בהספדו של יהונתן (שמואל ב' א' כ"ו) נפלאה אהבתך לי מאהבת נשים. כלומר מהיכן ידעתי שנפלאה אהבתך לי מאהבה של הנשים. שכשהיה משנה אצל שאול היו אומרות הנשים הכה שאול באלפיו ודוד ברבבותיו (ש"א יח ז) ושאל נתקנא כנודע אמנם יהונתן לא די שלא נתקנא אלא אדרבא הצילו מיד אביו וזה מצד כי אהבו ולא אהבת הגוף. וז"ש ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד (ש"א יח א). אמנם אהבת אמנון ותמר הוא מבואר ואין להאריך:

20. Rambam

פירוש אלו הדברים כך הוא אתה יודע שאלו הסבות הגשמיות יבטלו ויסורו ויתחייב סור המתחדש בסור סבתו ומפני זה כשתהיה סבת האהבה ענין אלהי והוא המדע האמיתי האהבה היא אי אפשר שתסור לעולם מפני שסבתה מתמדת המציאות.